

ת"פ 7213/01 - מדינת ישראל נגד גירמה אבואהי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7213-01 מדינת ישראל נ' אבואהי

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין: מדינת ישראל ע"י תביעות ש"י

המאשימה

נגד

גירמה אבואהי
ע"י ב"כ עו"ד אסתי פארן

הנאשם

גור דין (thon ביטול הרשעה)

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הودאותו במסגרת הסדר טיעון בעבירות גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - **החוק**). על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.1.2016 בשעה 18:30, הnickה המתלווננת על רצפת מסדרון הקניון את הטלפון הנייד שלה כשהוא מחובר לחשמל ובו כרטיס רב קו על שם אחותה. הנאשם הגיע למסדרון, ולאחר שהבחן כי המסדרון ריק מאנשים, ניתק את הטלפון הנייד מנகודת הטעינה, לקח אותו ועצב את המקום.

מהלך הדיון

הצדדים הגיעו להסדר דין, ובמסגרתו הוסכם, לבקשת הסניגורית, כי שירות המבחן יבחן, במסגרת תסקירות, גם את שאלת ביטול הרשותה הנאשם בשל נסיבותיו הייחודיות.

תסקרי

מהתסקרי שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הנאשם בן 35, נשוי ואב לשלושה ילדים. הנאשם עובד בעבודות אחזקה באופן ארעי ומתגורר עם משפחתו בירושלים. הנאשם נולד וגדל בגונדר שבאתיופיה למשפחה נוצרית, סיים 12 שנות לימוד באתיופיה, כאשר עם סיום לימודיו עבד כנהג מונית. בהיותו בן 29 שנים, נישא לאשה יהודיה, ובעקבות זאת עלה לישראל. לאחר עלייתם התגוררו השניים בירושלים והנאשם עבד בעבודות תחזוקה. שירות המבחן ציין, כי הנאשם תיאר קשי קליטה והתמודדות עם שפה זרה ותרבות זרה, ולפי התרשםו של שירות המבחן, הגעתו של הנאשם ארצת היזודה עברו משבר. הנאשם סיפר, כי מספר חודשים לאחר העלייה ארוצה, התגרש מאשרתו כתוצאה מקשישים שהתגלו בזוגיותם. שירות המבחן התרשם, כי חווית הנטיישה והגירושין בנסיבותיהן, היו המשקאות למשבר ההגירה שuber, והוא נותר ביניהם. שירות המבחן התרשם, כי חווית הנטיישה והגירושין בנסיבותיהן, היו המשקאות למשבר ההגירה שuber, והוא נותר אבוד ללא רשות תמיכה כלשהי. מספר חודשים לאחר הפרידה מאשתו, הכיר הנאשם את אשתו הנווכחית. הזוג לא יכול

עמוד 1

היה להינשא בנסיבות דתים בשל הבדלי השתייכות דתית ביניהם, מכל מקום, נולדו להם שלושה ילדים. ביום לנאים אשרת שהיא חוקית בארץ, אולם הוא אינו אזרח ישראלי. ביום הנאשם עובד בניקיון משלדים. הנאשם תiar בפני שירות המבחן קושי במציאות תעסוקה, לנוכח העדר תעוזת זהות ישראלית. שירות המבחן ציין, כי הנאשם אינו דבר את השפה העברית ולנוכח העובדה שהוא זור, אינו זכאי ללימוד עברית מסווגים. אשתו של הנאשם סובלת מבעיות רפואיות. הנאשם הציג עצמו כאב מסור למשפחתו ולילדים. שירות המבחן מצין כי שעה שהנאשם אינו אזרח ישראל, לא עומד בפנים רישומו הפלילי, אולם לטענתו הנאשם, זהוי הסתכחותו הייחידה בפליליים. שירות המבחן מצין, כי הנאשם הביע חרטה על כך שנטל את הטלפון, וכי הוא חש בלבול ובוהה וכן חרדה מפני ההליך המשפטי. לסיכון, שירות המבחן מצין, כי הרשותו בדיון של הנאשם לגרום לפגיעה קונקרטית בו ובילדים, לנוכח העובדה כי נמצא בישראל באשרת שהיא זמנית ללא מעמד מסודר לטוח ארכוך, והרשעה עלולה לסקן את שאיפתו לקבלת מעמד. לנוכח זאת ולנוכח ההתרששות כי העבריה אינה מאפיינית את הנאשם, אלא מהוות חריג להתנהגותו הנורמטיבית, ממליץ שירות המבחן לבטל את הרשעה. באשר לעונשה, ממליץ שירות המבחן על הטלת 100 שעות שירות לציבור.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

mach, המשימה טוענת לחומר העבריה ולפגיעה בעבלי הטלפון שנגנבו. היא לא מצאה כי הוכחה פגיעה קונקרטית בנאשם, ولكن עטרה להורתה הרשעה על כנה ולהטלה מסר מותנה וקנס.

מאייד, הסניגורית ביקשה לאמצץ את המלצה שירות המבחן, תוך שהשमיעת את אשת הנאשם ואת הנאשם עצמו.

קביעת מתחם העונשה - מתחם העונשה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגעليس לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות העונשה הנהוגת ונسبות ביצוע העבריה.

אשר לערך המוגן - הערך המוגן הנפגע בעבריה של גניבה הוא רכשו וקניינו של אדם, כאשר גניבת טלפון מלאה גם בפגיעה בפרטיו של האדם, לנוכח המידע המאושר בטלפון החכם. בית המשפט העליון הכיר בכך כי "הסמארטפון הפך זה מכבר לידיו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חי של האדם..." [ע"פ 8627/14 **דביר נ' מ"** (14.7.15)]. במקומו, מידת הפגיעה נמוכה,

נסיבות הקשורות ביצוע העבריה - בין הנסיבות הקשורות ביצוע העבריה יש לשקל את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבריה מתוכננת בניסיונית, אלא תוך ניצול הזדמנות שנתקرتה בדרכו של הנאשם; הנאשם הוא אדם בוגר שצירף היה לדעת את הפסול שבمعنىו; נגרם נזק מעצם הגניבה, לרבות הפגיעה בקניין והפגיעה בפרטיות המתלוונת כתוצאה מכך.

מדיניות העונשה הנהוגת - בחינת מדיניות העונשה הנהוגת מעלה מנגד רחוב התלויה בנסיבות המעשה והעושה. בחינת הפסיקה מלמדת כי העונש הנהוג בגין מקירה בגין עבירה בודד של עבירה רכוש קלה כגון גנבה, נע בין עונש שאינו כולל רכיב מאסר בפועל, לבין מאסר קצר של חודשים בודדים. בהקשר זה ראו לדוגמה רע"פ 6365/13 **קלינר נ' מ"** (14.7.15).

(23.9.2013) שם נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל על נאשם בעל עבר פלילי מכבד שגנב פלאפון, שם הוחלט על מתחם שבין חודשים ל-8 חודשים. על-פניו מדובר בנסיבות כוללות החמורות מקרים.

מתחם העונשה - לפיקר, מתחם העונשה צריך לעמוד על מאסר על-תנאי ושל"ז נרחב עד 6 חודשים מאסר.

נסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה - בחינת הנسبות שאינן קשורות בביצוע העבירה מלמדות, כי הנאשם, בן 35 שנה, וחוץ לו הסביבות הראשונה ויחידה; נסיבות חיו לא היו קלות, כעולה מהתקיר וכעולה מהמשברים שחוווה הנאשם כתוצאה מהגירתו לישראל והחוויות שחוווה כאן, ועל-פניו מדובר באדם נורטטיבי שתפקידו תקין לאורך השנים, והוא עובד לכל אורח השנים על-מנת לפרנס עצמו ומשפחתו בכבודו; הנאשם היהוד ונטל אחריות למשעו; בהתחשב בנסיבות האישים של הנאשם, כפי שניתן ללמידה גם מן התקיר, מובן כי עונש מאסר, אשר הינו פוגעני מעצם טבעו עבור כל אדם, יהווה בנסיבותיו של הנאשם, פגעה קשה בחיו, במאਮץו להתרנס ובעצמו, הסומוכה על שלוונו.

המקום במתחם - לפיקר, ותוך התחשבות בערכים ובשיקולים שנשקלו לעיל במסגרת הדיון במתחם העונש ההולם, הרי סבירתי כי העונש המתאים במקרה, זה יכול לכלול רכיב של של"ז בהיקף נרחב מהמומלץ ע"י שירות המבחן. משקיעתי כי זהו העונש המתאים במקרה זה, נותרה לדין שאלת ביטול הרשותו של הנאשם.

ביטול הרשות - בידוע, שעה שנמצא כי הנאשם ביצע את העבירות המוחוסות לו, יש להרשו. זהו הכלל. אי-הרשותה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 96/2083 **כתב נ' מ"** (יום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשותה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טוב העבירה מאפשר אי-הרשותה מבחינות שיקולי העונשה לייחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העולול להיגרם לנאשם מעצם הרשותו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **בן נ' מ"** (יום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7.

במקרה שלפני ובנסיבות המוחוסות של הנאשם, מתקיימים התנאים הנדרשים להימנעות מהרשותה. **ראשית**, התנאי הראשון מתקיים, שכן גם אם גניבת טלפון היא עבירה שבית המשפט העליון הכיר בייחודה ובנזקיה, בנסיבות מקרים, אין מדובר בגניבה ברף גבהה, ועל-כן העבירה, מעצם טיבה, יכולה להצדיק אי-הרשותה בנסיבות מסוימות.

שנית, אשר לתנאי השני - שירות המבחן עמד על מעמדו הזמני של הנאשם בארץ ועל נסיבותו האישיות. מדובר במי שנמצא בארץ באשרת שהוא זמני, נשוי לישראל ואב ל-3 ילדים קטנים הסמוכים על שלוונו. בנסיבות אלו, הרשותה בדיון, עלולה במידת סבירות גבוהה, לסקל השגת מעמד של קבוע בישראל בטוחה האורך, ולתוצאה שכזו, תהיה השפעה הרסנית לא רק על הנאשם, אלא, ובעיקר, על משפחתו. בהיות הנאשם אדם נורטטיבי וחוזץ, כפי שניתן להתרשם, יש מקום לקבל את המלצה שירות המבחן בהקשר זה, ולהורות על ביטול הרשותה.

גזרת הדין

נוכח כל האמור לעיל, אני מבטל את הרשותה של הנאשם, וגוזר עליו את העונשים הבאים:
א. 150 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ז), אשר ירכזו החל מיום 18.8.2019 בבית האבות

"נפי קטמן" בירושלים על-פי התוכנית שהcin שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הוזהר כי אי-קיים צו של"ז באופן משבע רצון עלול להביא להפקעת הculo ולדין מחדש בשאלת גזר הדין הרואן לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;

ב. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירות רכוש במשך שנתיים מהיום, או 5 ימי מאסר תමורתה אם לא תיחתום. הוגהר לנאים שימושות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שציינה, בית המשפט שיגзор את הדיין יהא חייב לחליט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלו לשירות המבחן.

זכות ערעור חוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח סיון תשע"ט, 01 יולי 2019, במעמד הצדדים.